

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 267/09-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. júla 2009 predbežne prerokoval sťažnosť R. D., L., zastúpeného advokátom Mgr. M. L., R., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 4 C/88/2007 zo 6. mája 2008 a uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8 Co/176/2008 z 24. júna 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. D. odmieta ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. júna 2009 doručená sťažnosť R. D., L. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom Mgr. M. L., R., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 1

Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením Okresného súdu Ružomberok (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 4 C/88/2007 zo 6. mája 2008 a uznesením Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 8 Co/176/2008 z 24. júna 2008.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že 23. februára 2000 zomrela jeho manželka B. D., rodená J. Dedičské konanie po zosnulej prebiehalo na Notárskom úrade JUDr. J. L. pod č. D 11/2000, Dnot 74/2000. Nevlastná dcéra sťažovateľa, dcéra zosnulej manželky – S. M., mala byť vydedená na základe listiny o vydedení. Sťažovateľ po oznámení notárky, že jeho nevlastná dcéra spochybnila závet, namietol jej zaujatosť. Predseda okresného súdu na túto námietku sťažovateľa dosiaľ nereagoval a vo veci ďalej koná doterajšia notárka. Následne nevlastná dcéra sťažovateľa podala na okresnom súde návrh na určenie neplatnosti listiny o vydedení, ako aj závetu. Konanie prebiehalo pod sp. zn. 4 C/12/2002.

K tomuto konaniu sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádza: *„Konanie 4C/12/2002 pôvodne bolo na Okresnom súde v Ružomberku pridelené sudkyňi Mgr. O. L., avšak keďže som zistil, že sudkyňa je voči mne zaujatá, namietol som jej zaujatosť a to z dôvodu, že sudkyňa odmietla vykonať mnou navrhnutý dôkaz a to aby S. M. predložila o frankované obálky ku listom, ktoré predložila ako dôkaz a ktoré som vyššie uviedol a prípadne že nebudú tieto obálky predložené, navrhol som znalecké grafologické dokazovanie. Následne dňa 15. 09. 2003 mi bolo v mojej záhrade v L. L. zo strany mojich susedov S. V. a Z. V. oznámené, že keď bola sudkyňa Mgr. L. vylúčená s pojednávania, neznamená to, že nasledujúca sudkyňa bude postupovať obdobne. Keďže som nevedel, z akého zdroja sa tieto dozvedeli tieto informácie, nemal som dôveru voči všetkým sudcom Okresného súdu v Ružomberku, pričom sudca JUDr. J. T. uviedol, že sa cíti byť zaujatý, nakoľko osobne pozná účastníkov konania a zaujatá sa cítila i sudkyňa Mgr. O. L. z dôvodu jej predchádzajúceho namietania zaujatosti. Ostatní sudcovia Mgr. S. M., Mgr. Z. B., JUDr. I. Š., JUDr. O. L. a JUDr. J. M. sa vo veci necítili byť zaujatí. Takto rozhodol i Krajský súd v Žiline a to uznesením č. 5NcC 49/03.*

Vo veci som podal i návrh na obnovu konania, ktorá vec bola vedená na Okresnom súde v Ružomberku pod sp. zn. 4C/88/2007, pričom môj návrh bol zamietnutý a to aj uznesením Krajského súdu v Žiline ako súdu odvolacieho.“

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1) Uznesením Okresného súdu Ružomberok č. k. 4C/88/2007 zo dňa 06. 05. 2008 a uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/176/2008 zo dňa 24. 06. 2008 bolo porušené základné právo R. D. v zmysle § 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článok 6, článok 13, článok 14 a článok 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 3, 5 a 8 daného v Ríme 04. 11. 1950 a čl. I Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd daného v Paríži dňa 20. marca 1952.

2) Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie Okresného súdu v Ružomberku č. k. 4 C/88/2007 zo dňa 06. 05. 2008 a uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/176/2008 zo dňa 24. 06. 2008 a vec vracia Okresnému súdu v Ružomberku na ďalšie konanie.

3) Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi právo na náhradu trov právneho zastúpenia.“

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádza, že lehota na podanie jeho sťažnosti je zachovaná, keďže označené uznesenie krajského súdu bolo jeho právnomu zástupcovi doručené 17. decembra 2008.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6, čl. 13, čl. 14 a čl. 17 dohovoru a podľa čl. 1 dodatkového protokolu uznesením okresného súdu sp. zn. 4 C/88/2007 zo 6. mája 2008 a uznesením krajského súdu sp. zn. 8 Co/176/2008 z 24. júna 2008.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Ústavný súd zistil, že označené uznesenie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť 22. septembra 2008. Sťažovateľ doručil ústavnému súdu sťažnosť 30. júna 2009. Z toho vyplýva, že sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Vo vzťahu k okresnému súdu ústavný súd uvádza, že sťažnosť sťažovateľa bolo možné odmietnuť aj z dôvodu nedostatku právomoci s poukazom na subsidiárnu právomoc ústavného súdu, podľa ktorej podľa čl. 127 ods. 1 ústavy právomoc ústavného súdu je daná len vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. V danom prípade bol týmto súdom krajský súd a sťažovateľ ochranu svojich práv uplatnil na tomto súde podaním odvolania proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 4 C/88/2007 zo 6. mája 2008.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júla 2009